

www.omkonst.se:

RAPPORT FRÅN LONDON

SENSUALISM, HUMOR OCH PROVOKATION

Linder, *Danger Came Smiling* och Mickalene Thomas, *All About Love* –

Hayward Gallery, London, 11/2–5/5 2025

Text: Leif Mattsson

Le Déjeuner sur l'herbe: les Trois Femmes Noires avec Monet, 2022 © Mickalene Thomas
(klicka på bilden för hög upplösning)

© Linder (Linder Sterling)
(klicka på bilden för hög upplösning)

Hayward Gallery är snarast en konsthall med mycket stora disponibla ytor i flera våningar. Galleriet har funnits sedan 1968 och under våren visas där två parallella utställningar med Linder (Sterling) och Mickalene Thomas – två kvinnor som avsatt tydliga spår vad gäller kvinnlig identitet i konsten.

Linder (Sterling) f. 1954 har sedan 1970-talet arbetat med ett slags upplösta och fragmenterade collage och fotomontage – och nästan alltid med erotiskt innehåll. Hennes estetik och metoder benämns ofta som post-punk, och visst ligger det något i det. Hon är också vän med Morrissey, tidigare sångaren i The Smiths med musikaliska rötter i punken. Men inspirationen hämtar Linder också från dadaismen och då främst från den ikoniska Hannah Höch. Men där upphör nog de direkta likheterna då tiderna förändras och erotisk provokation knappast var sådant som dadaisterna arbetade med.

Den aktuella utställningen är en retrospektiv över Linders femtioåriga konstverksamhet. Den befäster och markerar hennes starka position som provokatör, gränsöverskridande konstnär och feminist. Men här finns också mycket svart humor och slap-stick-liknande inslag. Att Linder är barn av de frisinnade 1960-70-talen, då den allmänna moralpaniken tagit en tillfällig paus, är uppenbart. Utställningstiteln, *Danger Came Smiling*, pekar också på den tvetydighet som berikar flertalet av hennes verk. Linder balanserar på det smakfullas/smaklösas gräns, men hon gör det inte med hållfullhet utan med ett skruvat leende.

Mickalene Thomas f. 1971 är en afroamerikansk konstnär som redan tidigt reagerade på att den etablerade konsten var fylld av vita, erotiskt exponerade kvinnor. Hon nämner bland flera exempel målningen *Olympia* av Manet. Och på den aktuella utställningen finns också hennes omtolkning av Monets *Frukost i det gröna* (Manet har också gjort sin version). Här har de tre "nymforna" uppdaterats till "Trois Femmes Noires".

Oh Grateful Colours, Bright Looks, 2009
© Linder
(klicka på bilden för hög upplösning)

Untitled, 1977 © Linder
(klicka på bilden för hög upplösning)

I Mickalene Thomas verk och installationer – och de är stora – har alltid den svarta kvinnan företrädare och självklar status. Det är hennes sensualism som återkommer i verk efter verk. Det är hon som är både subjekt och objekt; i hennes ögon finns den dubbelriktade blicken där erotiken är en mycket lustfylld aktivitet.

Enligt Mickalene Thomas väcktes hennes medvetenhet om den svarta kvinnans sensuella skönhet av hennes dåvarande förebild: hennes mamma. Utställningen är också fylld av hyllningar rent allmänt till den svarta kvinnan, till hennes identitet och sensualism. Men här återkommer också en hyllning till erotiken per definition.

På två våningsplan får Mickalene Thomas generöst breda ut sig.

Somligt kan sägas anknyta till en relativt traditionell cut-up-teknik med collageinslag. Annat drar mer åt en nordamerikansk estetik där kitschen tjänar som tydlig krydda. I båda fallen är bilderna visuellt mycket effektiva och om de avslöjar något så är det i så fall enbart betraktarens preferenser och eventuella fördomar.

Vissa av Thomas verk kan faktiskt vagt påminna om Linders. Där, och i det öppna förhållningssättet till kropp och erotik, binds också de två omfattande utställningarna i Hayward Gallery samman. Åldersmässigt skulle Mickalene Thomas kunna vara dotter till Linder, och den fördomsfria livslusten tycks i så fall imaginärt kunna gå i arv. De två konstnärerna när också ett stort intresse för den konstnärliga traditionen, vilket kanske inte är initialt helt uppenbart. Men ju mer man tar del av deras olika uttalanden och ser referenserna i deras verk så klarnar bilden. Detta är på det hela taget två mycket intressanta och ovanliga utställningar som vi knappast kan hoppas få se på våra breddgrader.

London 2025-04-08 © Leif Mattsson

Petrouchka, 2011 © Linder

Untitled, 1977 © Linder

Installationsvy © Mickalene Thomas (klicka på bilden för hög upplösning)

Publicerad: 2025-04-08, https://omkonst.se/25-linder-thomas.shtml?utm_campaign=cmp_3285053&utm_source=getanewsletter&utm_medium=email